

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

זמני השבת

בניסת השבת: 19:18
יציאת השבת: 20:21

שיהיו דברי תורה "מחודדין בפוך"...

"שִׁטּוֹ הָעַם וְלִקְטָנוֹ וְטוֹנוֹ בְּרוּזִים, אוּ לָכוּ בְּמִדְכָה" (במדבר, י"א, ח')

צדיקים - ירד המן על פתח ביתם, רשעים- היו צריכים לצאת מחוץ למחנה כדי לקחת את המן ולא קבלו אותו מוכן, אלא היו צריכים לטחון ולאפות כדי שיהיה ראוי לאכילה וזאת עקב חוסר האמונה שלהם בה', כן הוא בפרנסת האדם... הזהר הקדוש

מסופר על אחד מתלמידי ר' אליהו לאפיאן זצ"ל שרצה לפרוש מהשיבה ללמוד מקצוע של רואה חשבון כדי שיהיה לו אפשרות להתפרנס בחייו.

קרא לו ר' אליהו ושאלו: "מה ראית לעזוב את עסק התורה?"

ענה התל' כי ברצונו לעשות לעצמו אפשרות הכנסה

לעתיד ולכן רוצה ללמוד מקצוע. שאלו הרב: "ומי אמר לך שתצליח בלימודיך, הרי רבים לומדים ונכשלים?" תמה התל': "וכי זה מה שהרב מאחל לי?" אמר לו הרב: "והלא המציאות מוכיחה כן שרבים אינם מצליחים", עמה התל': "ה' יעזור לי שאצליח".

המשיך הרב ושאל: "ואחר שתקבל את התואר, מי אמר שתמצא עבודה, הרי רבים בעלי מקצוע יושבים בביתם בטלים?", ענה התלמיד: "ה' יעזור ואמצא עבודה". שאל הרב: "ולשם מה לך עבודה?"

ענה התל': "רוצה אני לישא אשה ומבקש אני מקור פרנסה שאוכל להביא טרף לביתי". שאלו שוב הרב: "ומנין לך שתמצא אישה?" ענה התל': "ה' יעזור שאמצא אישה כלבבי". שוב שאל הרב: "לשם מה לך מקצוע כזה שדורש ממך זמן רב ללומדו, הלא בשביל להתפרנס די לך במקצוע פשוט?", ענה התלמיד:

"בעזרת ה' יהיו לי ילדים וצריך אני לפרנסם, ולזה צריך משכורת שתענה על דרישות אלו". שאלו הרב: "ומנין לך שיהיו לך ילדים?" ענה התל': "ה' יעזור ויתן..."

סיים הרב את דבריו: "תראה עד כמה נגיעתך מטה את לבך אחר תאוותיך, כשאני שואלך על לימודים, עבודה, אישה, ילדים, אתה מאמין גדול ובוטח שה' יעזור, ואילו שתשב בישיבה ותלמד וה' יעזור לך למצוא מקורות לפרנסה, זה אתה לא מאמין, וכי יד ה' תקצר...!?"

מתוך אוצרות התורה

"וְהָאִישׁ מִשֵּׁה, עָנּוּ מְאֹד" (במדבר, י"א, ח')

פעם הלכתי עם הסבא מסלבודקא בעיר חברון. בדרכנו ליד השוק המקומי עברו לידינו כמה נערים ישמעאלים פוחזים והחלו לגדפנו... נזעקתי לכבודו של ה"סבא" והברחתי אותם בצעקות עד שנסו על נפשם...

בהמשך דרכנו פלט לעברי ה"סבא": "אין זו דרכו של בן תורה", עניתי במרירות: "וכי מה היה עלי להגיב? וכי היאך דרכו של בן תורה". בשלוות נפש ענה לי: "בן תורה אינו מגיב!"

ר' מאיר חדש זצ"ל

עלון מס' 83
ט"ז סיון תש"ע

בהעלותך

יש לנן להודות לה' שציווננו על הענוה להזהירנו להגאווה, כי זה בנקל לקיים, כי לא יש בנך? לא תורה ולא חכמה, אבוי לנן לו היה הקב"ה לצווה אותנו על הגאווה, כי אז בטלמה היה קשה לנן לטאד לקיימה

~ הרבי לקאזק ~

"אין ענין אלא השומע חרפתו ואינו נושבו" מדדש

"יש הסבורים כי קשה להגיע לדרגת מלאך. אולם מה שקשה באמת, להגיע למעלת אדם..."

רבי ישראל בעל שם טוב

דיני קריאת שמע

וברכותיה (המשך)

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א,

גם אם כבר קרא קריאת שמע, ונכנס לבית הכנסת בזמן שהציבור אומרים פסוק

'שמע ישראל', צריך לומר עימם פסוק 'שמע ישראל' וגם פסוק 'ברוך שם כבוד מלכותו' כדי שלא יראה כאילו הוא אינו רוצה לקבל עול מלכות שמים עם חבריו.

והוא הדין אם הוא נמצא כבר בבית הכנסת, ואומר דברי תחנונים או פסוקים, במקום שרשאי להפסיק (כגון שקורא תהילים או 'קרבנות' וכדומה), צריך להשתתף עם הציבור ולומר עימם פסוק 'שמע ישראל' ופסוק 'ברוך שם'. וכל זה מן הדין אבל טוב שיקרא עימם כל קריאת שמע, ויקבל שכר כקורא בתורה. וכיוצא בזה שאר דברים שהציבור אומרים, כגון מזמור 'תהילה לדוד' או 'עלינו לשבח', שורת דרך ארץ שיקרא וישתתף עימם.

אבל אם הוא עוסק במקום שאינו רשאי להפסיק, כגון מברוך שאמר ואילך (בפסוקי דזמרא), או שמברך ברכות קריאת שמע, לא יפסיק, אלא בשעה שהציבור אומרים פסוק 'שמע ישראל', יאמר את המילים שהוא אומר, בניגון הצבור, כדי שיהיה נראה כאילו הוא קורא עימם, וכן יתן ידיו על עיניו כמותם.

הפסוק אומר "ברצות ה'

דרכי איש גם אויביו ישלים

עימו" (משלי טז ז) ואמרו חז"ל

אויביו זו אשתו ובני ביתו.

ידע כל אדם נאמנה שאשתו

זו המראה שלו. ואיך שהוא

מתנהג עם בורא עולם,

הדבר משתקף באשתו

בצורה הברורה ביותר.

ואם יתחזק בתורה ומצוות ויתקן מידותיו

בוודאי שגם היחס מבני ביתו ואשתו

ישתנה לטובה ללא שום ספק.

זוג צעיר שאל פעם בעצתו

של ר' משה פיינשטיין בענין

חנוך ילדים. ר' משה אמר

להם להתנהג בדרך של חנה

אשר התפללה גם לפני וגם אחרי הולדת

בנה שמואל, למען התגשמות שאיפותיה.

עשיר מופלג, שעסקיו מסועפים על פני כמה מדינות ברחבי העולם, הרגיש שבריאותו הולכת ומתמוטטת. השינה לא שינה, האכילה לא אכילה כראוי מחמת הטרדות הרבות. החליט שחייב הוא להבריא את עצמו, וכחודש חודשיים בכל שנה עליו לפרוש מכל עסקיו ולנוח בבנין מפואר שיבנה לעצמו קרוב לשפת הים, בנין עם כל הלוקסוס, כמובן.

לשם כך הזעיק קבלן נאמן וישר, ותנאי התנה עמו - שהעבודה תסתיים במהירות האפשרית, כיוון שכוחותיו הולכים וכלים. עשיר זה, למרות הסתעפות עסקיו ברחבי תבל - בתחום הבניה לא היתה לו כל כך ידיעה, אחר שלא עסק בזה מעולם. החל הקבלן הנאמן במלאכתו, אירגן צוות פועלים מומחים, מכשורים וכלים לעבודה - הביא את הטובים ביותר, והחל לעבוד עבודתו בנאמנות.

עברו חדשים מספר, ובקוצר רוח מרים העשיר טלפון לקבלן בשאלה, האם כבר יכול הוא לבוא להתגורר במעונו החדש, אחר שמצב בריאותו הולך ומחמיר. הקבלן הנאמן מביע את תמיהתו על בורותו של העשיר, ומשיב: "זה עתה סיימנו רק את היסודות ותו לא". והעשיר מסיים את שיחתו בפנים זועפות ובכעס מוסתר ומאופק.

לאחר חדשים מספר, שוב מרים העשיר טלפון לקבלן: "נו, אני מקווה שבודאי עכשיו יכול אני לבוא ולדור במעוני". "זה עתה סיימתי את יציקת הגג של הקומה השלישית", משיב הקבלן. והפעם, בזעף גלוי, מנתק העשיר את שיחתו עם קבלן הנאמן.

לאחר שחלפו כמה חדשים נוספים, כבר היה העשיר בטוח שהמלאכה הסתיימה, וכשהתאכזב מצפייתו, הציף את קבלנו במילים קשות: "הנך מועל בתפקיד! הנך עצל, אין אתה מזרז את פועליך, וכנראה החלטתם לגזלני ולסחוט את כספי".

הבה נתבונן: לו היה אותו עשיר מתגורר באתר הבניה, ורואה במו עיניו כיצד הפועלים עובדים וכיצד בכל רגע ורגע העבודה מתקדמת, וכי היה רוטן? בודאי שלא! גם כשאינו מבין בתחום הבניה, מה הביאו לחשוד בנאמניו? על כי אינו רואה ויודע מכל הנעשה ומתקדם לתועלתו בכל רגע ורגע.

יהודי נמצא בצרה וזה זמן רב שממתין לשידוכו, לזרע של קיימא, לבריאותו, לפרנסתו, נזכר באביו שבשמים. מרים טלפון - תפילה - לבוראו וזועק להצלתו. ישועתו משתהה חדשים מספר - ושוב מרים טלפון לבוראו: "רבונו של עולם, מה איתי? למה לא מטפלים בי?" ולאחר עוד כמה חדשים מרים טלפון נוסף לבוראו, והפעם, מרוב צער וכעסו, רוטן: "רבונו של עולם, נראה לי ששכחת אותי!" "ותאמר ציון עזבני ה' וה' שכחני" (ישעיה מט, יד) ומה עונה הקב"ה? "התשכח אשה עולה מרחם בן בטנה גם אלה תשכחנה ואנוכי לא אשכחך" (שם טו)

עלינו לדעת! אנו למטה לא מבינים ולא רואים את הנעשה להתקדמות ישועתנו ואין לנו מושג כלל בעבודתו של הקב"ה, אולם נאמן הוא לפעול לישועתנו ללא הרף, וכל רגע ורגע של עיכוב הישועה מלבוא אלינו יש בה תועלת לטובתנו. כל סבל - ולו הקטן ביותר - הוא בחשבון לקידום הישועה לבוא עלינו - "כי האלקים בשמים ואתה על הארץ על כיהיו דברך מעטים".

הרב יעקב ישראל לוגסי שליט"א